

Mødet den 13. November 1933.

Mødet indledes med en Mindetale over afdøde Ing. CLÉMENT holdt af Hr. O. O. Bøggild. Derefter holdt Hr. Niels Nielsen Foredrag om Marskdannelsen paa Skallingen.

Mødet den 27. November 1933.

Hr. Victor Madsen holdt Foredrag om Saltundersøgelserne ved Sønderborg og Kolding.

Undersøgelsesernes Gang. Efter at Ingeniør W. MEYER og Hr. v. SOMNITZ fra Hamburg, financieret af to danske Forretningsmænd, havde berejst det østl. Jylland fra Rigsgrænsen til forbi Aarhus med Ønskekvistmanden, Lærer BADENHOP fra St. Dionys i Lüneburger Land, og denne havde angivet, at der fandtes Salt i en Dybde af 235 m ved Langebrogaard i Sundeved tæt ved Sønderborg, samt Olie i Eggen, hvor Aarhus, Randers og Viborg Amter støder sammen, erhvervede Konsortiet sig 1931 Eneret af Gaardejer H. DALL, Langbrogaard, til at eftersøge og udnytte Stensalt, Kalisalte og Olie paa hans Grund og projekterede Anlægget af et Saltværk ved Sønderborg Station. Da Konsortiet af Dybbøl Sogneraad fik Tilladelse til at anlægge Saltværket, og da det blev oplyst, at en Boring ved Sønderborg Vandværk 1924 havde givet Saltvand, som indeholdt 8,33 p. Ct. Salt, ifølge en Analyse fra Steins Laboratorium, indstillede jeg til Statsministeriet, at dette foranledigede en Bjergværkslov forelagt for Rigsdagen, hvorefter Loven om Efterforskning og Indvinding af Raastoffer i Kongeriget Danmarks Undergrund blev givet 19. Febr. 1932.

MEYER havde allerede i Decbr. 1931 af Statsministeriet faaet en foreløbig Tilladelse til Efterforskning af Raastoffer i Undergrunden i Aabenraa—Sønderborg Amt og i Aarhus, Randers og Viborg Amter, og efter at Loven var givet, meddelte Statsministeriet ham 22. Marts 1932, at det var sindet for et Tidsrum af 50 Aar at meddele ham Bevilling med Eneret til Efterforskning og Indvinding af de i Loven omhandlede Raastoffer i Aabenraa-Sønderborg Amt, naar han opfyldte Lovens Betingelser derfor.

MEYER begyndte saa en Boring 29. Marts 1932 tæt Ø. f. Langbrogaard; den lededes af Boremester H. SCHARLEMANN fra Celle. Henimod Slutningen af April var den naaet 235 m ned (d. v. s. et Stykke ned i Tertieret), uden at det lovede Salt fandtes. BADENHOP rettede da sin Angivelse til 335 m, men heller ikke dér var der Salt; en Uge ind i Maj naaedes Kridtformationen ved 347 m.

MEYER havde aabenbart regnet med ikke at behøve at bore dybere, end BADENHOP havde angivet, og med at faa dansk Kapital interesseret. Han havde stadig Pengevanskeligheder, det kneb for ham at udrede Betalingerne til Boremandskabet, og han paadrog sig Gæld i Sønderborg. I Løbet af Maj naaedes 407 m, men derefter bores kun nu og da. 7. Juli optog SCHARLEMANN fra 340 m Saltvand, som han selv indampede; efter hans Sigende indeholdt 1 l 235 gr Salt, men dette for-

sømte han at lade kontrollere af Kompetente. 15. Juli optog han fra 421 m en Borekærne af Kridt og sort Flint. Boringen standsedes definitivt 17. Aug. ved 481 m, stadig i Kridtet.

I Juni havde MEYER ansøgt Statsministeriet om 75 000 Kr til Boringen, men dette afsloges 31. Aug., og der meddeltes ham, at da Forudsætningen for Tilsagnet af 22. Marts maatte anses for bristet, kunde han ikke vente at faa meddelt den omtalte Bevilling.

Imidlertid havde SCHARLEMANN sat sig i Forbindelse med Ønskevistmanden DAHLEM fra Oelbergbau G. m. b. H. i Würzburg. Denne gjorde i Juni Ture omkring i Sønderjylland med DALL og SCHARLEMANN og fandt med Ønskevisten Olie ved Hokkerup, samt at MEYERS Boring stod ved Siden af Saltstokken. Boringen skulde flyttes 200 m mod V., saa vilde man træffe Saltet.

26. Oktober meddelte Dybbølposten, at Oelbergbau havde overtaget Boretårnet og vilde bore en ny Boring ved Langbrogaard, og snart efter paabegyndtes Boring Nr. 2 V. for Langbrogaard uden Ministeriets Tilladelse.

Allerede i Maj var der begyndt Forhandlinger med Folk i Sønderborg om at danne et Selskab, som skulde overtage Boringen, men Forhandlingerne trak ud, og Boringen gik i Staa. Jeg raadede til at søge at finde Saltet ved seismiske Undersøgelser og først bore, naar disse angav et gunstigt Sted. I denne Hensigt stiftedes »Boreaktieselskabet Dybbøl-Sønderborg« med en indbetalt Kapital af 15000 Kr. Det indførtes i Aktieselskabsregistret 3. Okt. 1932 og ansøgte strax efter Statsministeriet om Bevilling med Eneret til Efterforskning og Indvinding af Raastoffer i Undergrunden i Aabenraa-Sønderborg Amt, og efter Forhandling med Ministeriet om Efterforskningen fik det 22. Decbr. 1932. Tilladelse til at lade foretage seismiske Undersøgelser i Omegnen af Sønderborg.

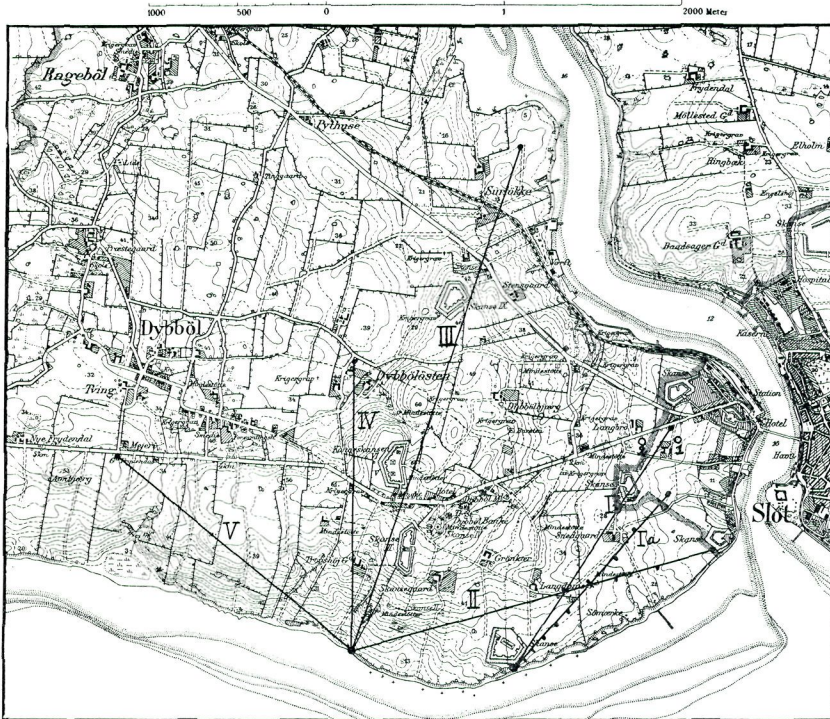
Oelbergbau maatte saa slutte en Overenskomst 15. Jan. 1933 med Boreaktieselskabet. Oelbergbau skulde fortsætte Boringen, som var ved 340 m, og Boreaktieselskabet skulde afholde en Del af Udgifterne ved den. Efter at have ansøgt derom fik Boreaktieselskabet 21. Febr. Tilladelse til Boringens Fortsættelse paa Betingelse af, at de seismiske Undersøgelser ufortøvet iværksattes.

De seismiske Undersøgelser udførtes 22. Marts—11. April af Kommanditgesellschaft PIEPMAYER & Co.'s Abteilung für geophysikalische Lagerstättenforschung Elbof i Kassel-Wilhelmshöhe og foretoges af Dipl. Ingenieur W. KURZ og Geofysiker W. PERTHEN. De gav det Resultat, at Kridtet paa det 9 km² store, undersøgte Omraade mellem Dybbøl og Als Sund, paa hvis østlige Del de to Boresteder findes 400 m og 600 m fra Als Sund, alle Vegne naar dybere end 1000 m, og at intet tyder paa, at der indenfor denne Dybde findes en Saltmasse.

Boring Nr. 2 standsedes da 7. April ved 541 m i Mucronata-Kridtet, idet Boreaktieselskabet ikke vilde give yderligere Tilskud til den.

Jeg henledede da Boreaktieselskabets Opmærksomhed paa Kolding og Assens. Ved Kolding havde Enkedronning Dorothea c. 1570 indvundet Salt, og flere af Vandværkets Boringer havde givet Saltvand.

De laa ved Grænsen af en magnetisk Horst, og i Tyskland havde adskillige Saltforekomster en lignende Beliggenhed. Ved Assens faldt et stort magnetisk Minimum sammen med et Tyngdemaximum. Boreaktieselskabet ansøgte da Statsministeriet om Eneret til Efterforskning og Ind-

Kort over de seismiske Undersøgelser ved Sønderborg. Linierne I—V er de undersøgte Profiler, de gaar sammen i de to Sprængningssteder paa Sydkysten. Prikkerne paa Profillinierne er Seismografstillingerne. 1 og 2 er de to Boringer ved Langbrogaard, mellem hvilke Profil I b fortres.

vinding indenfor en Omkreds af 15 km om Kolding og Assens, og Til-ladelsen til disse Efterforskninger gaves allerede 22. April.

Formanden for Boreaktieselskabet, Landsretssagfører, Dr. MIANG satte sig i Forbindelse med Borgmester, Landsretssagfører V. JUHL og fhv. Kæmner J. O. BRANDORFF i Kolding; 21. Juni holdtes et Møde i Kolding mellem Delegerede fra Boreaktieselskabet og indbudte Koldingensere, paa hvilket jeg udviklede, hvad der talte for at foretage seismiske Undersøgelser efter en Saltmasse ved Kolding, og allerede 1. Juli var det nødvendige Beløb tegnet, hvorefter de seismiske Undersøgelser ved Kolding udførtes 7. Sept.—3. Novbr. De blev ligesom Sønderborgundersøgelserne foretagne af KURZ og PERTHEN for PIEPMEYER & Co.

De seismiske Undersøgelser ved Sønderborg maatte paa Grund af den tætte Bebyggelse og de historiske Minder udføres med faste Sprængningssteder og Flytning af Seismograferne.

Ved Sprængninger paa Kysten S. for Skansen ved Vemmingbund S. for Langdams Gaard undersøgte Profilerne 1a og 1b. 1a gik over Snedgaard til 350 m NØ. for denne, Længde 1255 m, Seismograferne anbragtes i Afstandene 20, 50, 108, 208, 308, 408, 607, 806, 1005, 1255 m. 1b gik til Landevejen Sønderborg—Flensborg, idet det førtes imellem de to Boringer ved Langbrogaard, Længde 1558 m, Seismogr. ved 1558 m.

Ved Sprængninger paa Kysten S. for Kongeskansen, 837 m V. for det første Sprængningssted, undersøgte Profilerne 2—5. Profil 2 gik mod ØNØ. til Skansen ved Kysten ved Sydenden af Sønderborg, Længde 2033 m, Seismogr. anbragtes i Afstandene 1240, 1520, 1770, 2033 m. Profil 3 gik over Skanse 3 og Skanse 9 til NØ. for Surløkke, Længde 3020 m, Seismogr. ved 3020 m, Profil 4 til Dybbølstenen, Længde 1720 m, Seismogr. ved 1720 m, Profil 5 mod NV. til Landevejen ved Gl. Frydendal, S. for Dybbøl, Længde 1820 m, Seismogr. ved 1820 m.

Resultatet blev, at Kvartæret gaar ned til c. 50 m, Tertiæret til c. 350 m (Svingningernes Hastighed c. 1800 m/s), Kridtet dybere end 1000 m (Hastighed 2400 m/s), det kunde ikke underafdeles. Lagstillingen var vandret. Der var ingen Antydning af nogen Saltmasse til 1000 m. Mellem de to Boringer var der intet Spring, saaledes som angivet af DAHLEM.

Alligevel maa der i Undergrunden findes det Salt, hvorfra Saltvandet i Boringen ved Sønderborg Vandværk og i Boring Nr. 1 ved Langbrogaard stammer, et eller andet Sted udenfor det undersøgte Omraade, men det kan ligge under Havet, paa Als, endog paa Fyn, eller maaske S. for Rigsgrænsen.

De seismiske Undersøgelser ved Kolding foretoges med Flytning af Sprængningsstederne og de to Seismografer faststaaende. Der undersøgte et Omraade paa c. 20 km² mellem Kolding, Vranderup Vandmølle ved Seest Mølleaa, Ejstrup, Højrup, Stallerup Gaard og Harte.

Der undersøgte først Profil 1. langs med Kolding Aa fra Kolding til Paaby, idet Seismograferne anbragtes i Jørgensløkke umiddelbart V. for Kolding, Længde 2977 m. Der foretoges 12 Dobbeltregistreringer. Kridtformationens Overflade fandtes i Dybden 250—260 m, og det naaede dybere ned end 1000 m. Intet Salt til denne Dybde. Tertiæret og Kridtet laa horisontalt. Der var enkelte mindre Spring.

Da der ikke fandtes Salt paa denne Strækning, raadede jeg til at gaa mod Vest med Undersøgelserne, til at foretage en Sprængning N. for Hvilested Kro og anbringe Seismograferne N. for Paaby. Herved fremkom Profil 4a, Længde 2835 m. Sprængningen viste, at der mellem Seismograferne, som havde en Afstand af c. 180 m, fandtes et Stof, som havde de for Stensalt karakteristiske Egenskaber: Svingningernes Hastighed var over 5000 m/s, Seismogrammerne viste Salttakker i første Indsats, og Explosionen havde den for Salt ejendommelige Klang. Dermed var saaledes Saltet fundet, og det galdt nu om at finde dets Udstrækning.

Kort over de seismiske Undersøgelser ved Kolding. Linierne 1—10 er de undersøgte Profiler, Prikkerne er Sprængningsstederne og Trekkanterne Seismografstillingerne. B er den gamle Saltbrønd, S Vandværkets Boringer med Saltvand.

I det Øjemed foretoges en Sprængning ved Seest Mølleaa 300 m SSØ. for Vranderup Vandmølle. Derved fremkom Profil 2, Længde 2338 m, som ikke naaede gennem Kridtet. Endvidere en Sprængning ved Kolding Aa 400 m V. for Ejstrup Station, Profil 3, Længde 3040 m. Naaede heller ikke gennem Kridtet. Man foretog derefter en Række Sprængninger N for Landevejen mellem Hvilested Kro og Paaby, i Engen 700 m ØNØ for Hvilested Kro, Profil 5a, Længde 2170 m, i Mosen 500 m NNØ for Nebelsminde, Profil 5b, Længde 1400 m, og i Grønsø 350 m NV for Sølandshøj, Profil 4b, Længde 850 m. Det første gav Antydning af at være naaet ned til Kridtets Underlag, det sidste gav mærkelig nok Saltets Karakteristika. Endelig sprængtes i Stormose 1948 m N. for Paaby, Profil 6, som ikke naaede gennem Kridtet.

Disse spredte Forsøg foretoges, fordi September gik til Ende, og Undersøgelserne var planlagte at skulle sluttes ved denne Maanedes Udgang. Da det imidlertid var meget ønskeligt at fortsætte Undersøgelserne, tegnedes i Kolding det nødvendige Beløb for at fortsætte Undersøgelserne endnu en Maaned.

I Oktober undersøgtes først Profil 7 mellem Hvilested Kro og Paaby (Profil 4a omvendt), idet Seismograferne anbragtes 200 m N. for Hvilested Kro. Paa Strækningen mellem denne og Paaby foretoges 14 Sprængninger, som viste, at Tertiæret naar ned til c. 290 m, Kridtet til c. 700, og under dette fandtes den haardere Permformation (Svingningernes Hastighed 4000 m/s), men Salt paavistes ikke.

Derpaa førtes Undersøgelserne mod N. gennem Profil 8, Længde 2860 m, idet Seismograferne opstilledes ved Stallerup Gaard. Mellem denne og Paaby foretoges 10 Sprængninger V. for Stallerup Sø og Kanalen fra denne til Kraftstationen. De viste Kvartær til knap 30 m, Tertiær til c. 230 m, Kridt til c. 630 m, og derunder Permformationen; Salt fandtes ikke.

Da Tiden nu var ved at løbe ud, gjordes endnu Forsøg paa at afgrænse Saltet ved Paaby mod V. og mod Ø., idet den ene Seismograf atter anbragtes paa det Sted, hvor den stod, da Profilerne 2—6 undersøgtes, medens den anden anbragtes 300 m V. for den, Profil 9, og derefter 200 m Ø. for den, Profil 10. Begge Sprængninger foretoges 200 m N. for Hvilested Kro, men kun den Seismograf, som stod paa det gamle Sted, gav Saltreaktionen, den anden ikke, hvilket viser, at Saltet ikke strækker sig videre langt mod V. og Ø. fra de gamle Seismografstillinger.

Undersøgelserne ved Kolding har saaledes givet det Resultat, at Profilerne 1. Kolding—Paaby, 2. Paaby—Vranderup Vandmølle og 3. Paaby—Ejstrup Station ikke naaede gennem Kridtet i en Dybde af 1000 m, medens Profil 7, Paaby—Hvilested Kro, viste Permformationen under Kridtet i en Dybde af c. 700 m. Der maa saaledes S. for dette Profil findes et stort Spring omtrent Kolding—Paaby—videre mod V., identisk med det af EBERT antagne Spring Kolding—Esbjerg, som begrænser de to magnetiske Horste ved Harte og Vejen mod S. (D. G. U. II. R. Nr. 53).

Profil 6, Paaby—Stormose, naaede ikke gennem Kridtet, medens i Profil 8, Paaby—Stallerup Gaard, Permformationen findes i en Dybde

af c. 630 m. Der maa saaledes ligge et »rhinsk« Spring mellem disse to Profiler, under Sørækken: den udtørrede Grønsø, Stallerup Sø, Søn ved Nye Stallerup Gaard, Søndersø, Nørresø. Man maa antage, at Saltet er presset op i denne Brudzone, og at det er udvasket under Søerne, som ligger i de derved fremkomne »Jordfaldshuller«. Deres ejendommelige Beliggenhed over den magnetiske »Bjergryg« forklares paa denne Maade. Det laa iøvrigt udenfor Opgaven at undersøge Forkastningernes nøjagtige Beliggenhed og deres Hældning.

Har saaledes Koldingundersøgelsen givet betydelige videnskabelige Resultater, Paavisningen af Permformationen under Kridtet og af de to Spring, saa er dens praktiske Resultat ikke mindre, Paavisningen af en Saltforekomst i Danmark ved Hjælp af de moderne geofysiske Arbejdsmetoder, først magnetiske Undersøgelser og derefter seismiske Undersøgelser i de magnetiske Horstes Ransomraader. Disse Arbejdsmetoder anvendes meget, særlig udenfor Europa, til Opsporing af Salte og Olie i Undergrunden, og det er nu for første Gang i Danmark lykkedes at finde et værdifuldt Raastof i Undergrunden paa denne Maade.

Derefter gennemgik Hr. H. Ødum Boreprofilerne ved Sønderborg.

Se dette Hefte S. 262.

Mødet den 11. December 1933.

Hr. V. Nordmann og Fru E. L. Mertz refererede ROLF NORDHAGENS Bog: De senkvartære Klimavekslinger i Nordeuropa.

Mødet den 18. December 1933.

Hr. Ingeniør Harald Nielsen holdt Foredrag om Færøernes Kul og deres Anvendelse.

Hr. VICTOR MADSEN havde med stor Interesse paahørt Foredraget og glædet sig over, at Hr. NIELSEN med saa stor Energi havde kastet sig over at faa prøvet i Praxis, om Brydningen af Færø-Kullene kunde betale sig. Var det dansk Kapital, der var interesseret? Vilde Staten yde Tilskud? Foredragsholderen havde kun fremført, hvad der kunde tale til Gunst for at forsøge en Brydning af Færø-Kullene, men ingenlunde indladt sig paa en kritisk Vurdering af Spørgsmaalet. Færø-Kullene havde været godt kendte i geologisk Henseende og gennem udmærkede Analyser i 60 Aar, de havde været undersøgte af adskillige udenlandske Specialister, der var allerede sat mange Penge i dem, men der var aldrig kommet nogen større Brydning i Gang. Hr. NIELSEN's Undersøgelser paa Færøerne havde ikke bragt noget væsentligt nyt. Færø-Kullene var ikke Stenkul, men tertiære Brunkul, nærmest at sammenligne med Spitsbergen-Kullene, som Taleren kendte af egen Erfaring. Disse brændte med lange, sodende Flamme og fordrede særlige Fyrkonstruktioner, naar de skulde udnyttes fuldt ud. Saavidt Taleren vidste, var der sat Millioner i Spitsbergen-Kullene, men Brydningen af disse, som foregik under lige saa gunstige Forhold som Brydningen af Færø-Kullene, betalte sig ikke, naar man medregnede Forrentningen af de Summer, som

var sat i dem. Hr. NIELSEN havde anslaaet Salget paa Færøerne til at blive en 15,000 Tons aarlig, men det var alt for lidt til at holde en større Brydning i Gang. Mulig kunde der, som Hr. Nielsen havde antydnet, afsættes saa meget til Trawlere, at det kunde bære Brydningen. Paa at der kunde oparbejdes en væsentlig Export til Danmark og andre Lande, troede Taleren ikke, dertil var Størstedelen af Færø-Kullene for askeholdige og vandholdige. Ved Rangabotten skulde der findes 0,75 m af de gode Glanskul og 0,70 m af de daarlige Matkul, havde Hr. NIELSEN angivet, men var der alle Vegne forholdsvis lige saa meget af Glanskullene? Det var ikke blevet oplyst. Færø-Kullene egner sig ikke til Fremstilling af Cokes eller Cinders, men de skulde egne sig til Fremstilling af Benzin, men Benzinframstillingen af Kul i England holdtes kun oppe ved store Statstilskud, saa det var lidet rimeligt, at en Benzinframstilling af Færø-Kullene kunde betale sig. Men som sagt, Taleren glædede sig over, at Spørgsmaalet om en Brydning i det store af Færø-Kullene var rentabel, nu var taget op til endelig Løsning, og han haabede, at det maatte vise sig at være Tilfældet til Gavn for Færøerne og for Riget.

Hertil svarede Hr. HARALD NIELSEN:

Med Hensyn til Hr. Dr. VICTOR MADSEN'S Bemærkninger til mit Foredrag, mener jeg, at det blev tydeligt fremført, at det var dansk Kapital, der var interesseret. Om Staten senere vil yde Tilskud i en eller anden Form, kan jeg i Øjeblikket ikke udtale mig om, udover det, at det var at forvente, hvor Pris og Kvalitet er ens, at et dansk Produkt vilde faa en Chance.

Det er meget muligt, at Færøkullene har været kendte herhjemme i indviiede Kredse i mange Aar, men fra dansk Side har der ikke mig bekendt været gjort noget særligt for at udnytte Kullene. Grunden er maaske at søge i de yderst billige og gode Kul, der kunde faas før Krigen i de noget nærmere liggende, kulproducerende Lande, hvilket jeg ogsaa har fremhævet ved flere Lejligheder. De abortive Brydningsforsøg, der blev sat i Gang deroppe under Krigen, har sikkert kostet mange Penge, hvad der var at vente under saadanne Forhold.

Jeg maa imidlertid bestemt fastholde, at Færøkullene er *ikke* Brunkul, men derimod Lignitkul, paa Grænsen af de sub-bituminøse Stenkul. Endvidere, at de brænder med en meget lidet sodende Flamme, dette har jeg ogsaa specielt fremhævet.

Der kan ingen Sammenligning drages mellem Færøkullene, der kan brydes hele Aaret rundt, og kun er 3 Dages Sejlads fra København, og Spitsbergenkullene, hvor der kun kan arbejdes i Drift en 4 à 5 Maaneder af Aaret og Afstandene til nærmeste Storforsbrug er flere Gange længere, hvad Kapitalforrentning angaar. Nordmændene siger, at trods alle Vanskeligheder gav Spitsbergenkullene et Driftsoverskud i Aar.

Maaske kunde jeg lidt tydeligere have omtalt Brydningsprogrammet ved denne Lejlighed; men Tanken er, som skrevet andetsteds, at bryde c. 50,000 Tons til at begynde med, til Markedet er blevet nærmere undersøgt, i denne Samstilling er det lidt vanskeligt at sige med Bestemthed, hvad Forholdstallet er mellem Glanskul og Matkul, før det ved

moderne Drift og Sortering er fastsat, men jeg mener at have Grund til at fastholde, at det er ikke saa pessimistisk, som det forlyder fra nogle Sider.

Herhjemme i Danmark kan vi udmærket godt aftage større Mængder, da nuomstunder det hovedsageligt er et Prisspørgsmaal for Varmeheder, og i den Henseende stiller Færøkullene sig gunstigt.

Benzinframstillingen af disse Kul er et Problem, den moderne Højtryksteknik har løst.

En ny Industri maa i Begyndelsen have nogen Støtte, indtil den er tilstrækkeligt udviklet, i England ligger Sagen noget anderledes, end Hr. Dr. MADSEN forestiller sig. Den af Kullene fremstillede Bensin har faaet en Skattelæmpelse af 2 d pr. Gallon eller mellem 3 og 4 Øre pr. Liter, da Staten med Føje mener, at have opnaaet fuld Valuta ved meget forøget Arbejde og Forbrug af Kul, med andre Ord, Englænderne, ligesom Tyskerne betragter Sagen fra et nationalt Synspunkt.

En Olieproduktion maa være i ret stor Stil for at kunde betale sig.

Jeg takker Hr. Dr. MADSEN for hans store Interesse og gode Ønsker for Sagens Gennemførelse, der sikkert vil faa Betydning for de fremtidige Handelsforhold mellem Moderlandet og de fjærne Øer.

DANMARKS NATURVIDENSKABELIGE SAMFUND havde indbudt D. G. F.'s Medlemmer til at overvære Samfundets Møde Torsdag d. 23. Februar 1933 i Polyteknisk Lærestalts Festsal, hvor Dr. phil. VICTOR MADSEN holdt Foredrag med Titlen: Kan der findes Petroleum i Danmark?

DANSKE FORSTKANDIDATERS FORENING havde indbudt D. G. F. til at overvære Foreningens Møde Tirsdag d. 28. Febr. 1933 paa Hotel Phønix, hvor Prof., Dr. phil. KNUD JESSEN holdt Foredrag om »Bøgens Indvandring i Danmark«.

DET KGL. DANSKE GEOGRAFISKE SELSKAB havde indbudt D. G. F. til at overvære Selskabets Møde Mandag d. 10. April, hvor Dr. phil. KNUD RASMUSSEN holdt Foredrag om sin 7. Thuleexpedition. Foredraget havde Titlen: Fra de tusind Bræers Kyst.

Torsdag d. 4. Maj fyldte D. G. F.'s Æresformand, Hr. V. HINTZE 70 Aar. Formanden, Næstformanden og Sekretæren overbragte Foreningens Lykønskning.

Mandag d. 2. Oktober fyldte D. G. F.'s Æresmedlem Prof. DE GEER 75 Aar. Foreningen sendte en telegrafisk Lykønskning.

Torsdag den 12. Oktober fyldte DANSK NATURHISTORISK FORENING 100 Aar. D. G. F. var indbudt til at lade sig repræsentere og Æresformanden overbragte foruden en Lykønskning tillige en Dirigentsklokke af Sølv som Gave fra Dansk geologisk Forening.